

думка подати у світ цілу низку невеличких оповідань та приповісток. Та, дякуючи цензурі, довелося в «Збираниці» подати тільки дві приповідки: «Лихий попутав» та «П'яницю».

Цікаво б прочитати Ваш переклад «Гамлета». Мені здається, що дуже трудно цю трагедію перекласти на нашу мову. Мова наша ще мало вироблена, щоб нею без запинки можна було переказати Гамлетові думки й почуття. Такий добрий коваль усяких термінів, як Старицький, зробив з «Гамлета» посмішище задля наших ворогів. Кажуть, либонь, покійний Куліш переклав усього Шекспіра. Не знаю, чи то правда, чи ні, а доводилось бачити його перший примірник, де надруковано «Отелло», «Троїл та Кресіда» та ще якась третя трагедія. Мені найкраще подобалася «Троїл та Кресіда», де легко було переказати нашою мовою давнє грецьке життя. А «Отелло» зовсім не так вражає. Видно, що чоловік дуже натужувався, перекладаючи, і все-таки не зміг наддати того, що треба: отелловський запал зовсім збліднів, і сама мова якась суха та мертва. І це — у Куліша, що так добре знав нашу мову! Я сам перекладав «Ліра» і добре знаю, як-то трудно перекладати Шекспіра. Дехто казав, що мій «Лір» добре перекладений, а мені здається — ні. А все-таки цікаво, як Вам дався «Гамлет». Зашліть, перечитаю та й свою думку скажу.

Від Коцюбинського одібрав листа, в котрому він заслав мені свою фотографію. Дуже дякує за мій лист і обіцяє заслати всі свої твори, що були де-небудь надруковані. Цікаво перечитати всі. Сьогодні і йому думка писати.

Чув, що Кулішиха засилала до цензури покійного свого чоловіка переклад «Ромео і Джульєтти», щоб видати його тут. З цього powodu діло дійшло аж до царя. Либонь цар повелів: белетристику пропускати без запинки, аби вона була писана общеруською орфографією та не суперечила тим цензурним вимогам, які прикладаються і до руської белетристики; а переклади, учебники і учені статті — заборонити. Через це і Ваш «Гамлет» не зможе вийти в Росії, хіба за кордоном. А що чути про Ваші поезії та оповідання? Сердечно уклоняюся Вашій половині, а Вас міцно обнімаю і смачно цілую. Душею і серцем до Вас прихильний

П. Рудченко.